

TOLERANȚA EUROPEANĂ – „WELCOME CULTURE” – UN ATU SAU „CĂLCÂIUL LUI AHILE”?

Ps. Dr. Daniel NIȚULESCU

*Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Conferința Muntenia
danielnitulescu@adventist.ro*

ABSTRACT: European tolerance – „welcome culture” – an asset or „Achilles heel”?

The purpose of this article is to sound the alarm about Europe’s open door policy. The old continent deserves all the credit for its hospitable spirit towards migrants, but if the gates continue to be wide open, without prior pre-selection, we will wake up too late with the Trojan Horse within our walls. This article is against Islamophobia as much as it is against anti-Semitism or against the European extreme (radical) right. A balanced approach to the migration phenomenon is not the same as taking no stance. This phenomenon is like a double-edged sword. On the one hand, it gives you the impression that it can solve the aging of the European population and the labor force crisis, on the other hand, it risks destabilizing Europe’s identity.

Keywords: „welcome culture”, *The Trojan Horse, tolerance, islamization, Islam, Judeo-Christianity, immigrant, natural growth, the aging of European population etc.*

Introducere

Creșterea prezenței musulmane în Europa nu este o fantezie, ci o realitate. Uniunea Europeană a devenit magnetul migrației globale, cu o absorbție de 1/5 din fluxul de migrație. Una dintre consecințele imediate ale acestei realități este permanentizarea partidelor și politicilor de extremă dreaptă care se opun fenomenului migrației. Mai mult decât atât, fluxul de migrație dinspre lumea musulmană spre Europa pare că lucrează ca un accelerator al islamofobiei, al antisemitismului, al rasismului, al populismului și al neîncrederii în democrație.¹

1 Arno Tausch. „Jewish Political Studies Review”, Vol. 30, No. 1/2 (2019), pp. 66.69.

„Welcome culture” - poarta islamizării Europei, și politica „Calului Troian”

Toleranța europeană sau „welcome culture”, pe care migrații o caută mai ceva decât pe El Dorado, riscându-și viața pe Marea cea Mare, se comportă ca o sabie cu două tăișuri. Pe de o parte, Occidentul este laudat că și-a deschis porțile refugiaților care fug din cauza războaielor, refugiaților persecutați religios și altor tipuri de refugiați. Pe de altă parte, sunt din ce în ce mai multe voci în Europa care-și pun serios întrebarea dacă „welcome culture” este remediul la actuala criză a forței de muncă și la populația îmbătrânită, deoarece la pachet cu „soluția” vin costuri neașteptat de mari. Deși poate suna a hazardare, pe termen lung, *Republica Christiana* riscă să se dilueze atât de mult, până la pierderea spiritului identitar care a consacrat-o. Parafrazându-l pe marele cărturar Dimitrie Cantemir, putem spune pe drept că Europa nu este a noastră, ci a urmașilor urmașilor noștri pentru totdeauna. Care sunt limitele libertăților? Exercițarea dreptului la libertate de opinie, de exprimare și difuzare a ideilor/informațiilor fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere comportă certe responsabilități, cum ar fi: securitatea individului și națională, integritatea teritorială și siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății și a moralei, protecția reputației și a drepturilor altora etc.²

La o scurtă trecere în revistă a evenimentelor petrecute în ultimii ani în Europa, realizăm că o mare parte dintre imigranți privesc toleranța ca pe o slăbiciune. Europa a fost fondată pe pilonii iudeo-creștinismului. Dacă îi sunt ampuțați pilonii, Europa nu va mai fi deloc aceeași. Nu este corect să fii primit cu brațele deschise în noua casă, să primești drept de azil și apoi cetățenie, să ți se permită să construiești lăcașe de cult, să-ți manifesti credința conform cu principiile pe care le ai și, drept mulțumire, să emiți pretenții de stăpân al casei. Asimilând foarte puțin cultura europeană, mulți dintre ei s-au enclavizat în adevărate bastioane islamice, un fel de stat în stat. Este inadmisibil să înființezi miliții islamice în țări democratice în care funcționează statul de drept, așa cum s-a întâmplat în Franța și în Germania. Dacă nu vor fi luate la timp măsuri înțelepte și prompte, vom deconta cu toții facturi greu de suportat.

2 Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, Titlul II, Libertățile, Articolul 11: Libertatea de exprimare și de informare. <https://fra.europa.eu/ro/eu-charter/article/11-libertatea-de-exprimare-si-de-informare>, accesat în data de 20.08.2023.

Vom enumera câteva exemple cunoscute din ultimii ani. Mai multe cartiere ale unor orașe mari din Franța sunt zone necirculabile pentru femeile care nu poartă un șal pe cap. În același stat occidental, profesorii sunt îndrumați să evite autorii pe care musulmanii îi consideră ofensatori: Voltaire, Diderot, Darwin etc. Istoria Holocaustului nu mai poate fi predată în școli din cauza sensibilității musulmanilor, în timp ce evreii părăsesc Franța în număr record, fugind de cel mai mare val de antisemitism de la Al Doilea Război Mondial. Trecem dincolo de Canalul Mânecii, în Anglia, unde tribunalele „sharia”, care funcționează în moschei, fac oficial parte din sistemul juridic britanic. În Bruxelles, un bărbat belgian a fost bătut crunt de musulmani pentru că a fost prins beat în timpul Ramadanului.³

Cu toate că nu suntem de acord cu anumite tendințe europene recente, enclavizarea pe criterii ideologice și religioase nu este o măsură corectă. Mulți dintre cei radicalizați privesc cu speranță în viitorul când societatea europeană va fi într-atât de penetrată de sporul natural al imigranților, de angoasa degajată de aceștia, încât îi va fi greu să se replieze. Musulmanii radicalizați nutresc năzuințele marilor lideri care visau cu secole în urmă ceea ce a pus pe rimă Mihai Eminescu în „Scrisoarea a III-a”: „Am jurat ca peste dâșii să trec falnic, fără păs, Din pristolul de la Roma să dau calului ovăs”. Dorința supremă a sultanului de a intra cu calul în marile catedrale și de a înfige Semiluna pe cea mai înaltă turlă, nu s-a schimbat, ci doar așteptă prilejul pentru a se materializa. Pentru cei mai radicalizați, Balcanii sunt încă o moștenire islamică ce reclamă o nouă descindere „otomană”. Deși „jihadul” ar însemna la origine „război împotriva sinelui”, Europa asistă relativ neputincioasă la un „război sfânt” împotriva valorilor ei. Ce ar trebui să facă Europa în fața valului uriaș de migrație? Să pedaleze *sine die* pe politica porților deschise - „welcome culture”, sau să se asigure că nu-și riscă propria dezintegrare? Se estimează că în 2071, islamul va depăși creștinismul ca număr de credincioși. Conform site-ului „world population review”, în acest moment sunt 2,38 miliarde de creștini și 1,91 miliarde de musulmani.⁴ În 2009 dictatorul Muammar Gaddafi declara: „Avem 50 de milioane de musulmani în Europa. Acestea sunt semne că Alah garantează

3 <https://www.contributors.ro/islamizarea-europei-paranoia-care-aduce-voturi/>, accesat în data de 20.10.2023.

4 <https://worldpopulationreview.com/country-rankings/religion-by-country>, accesat la data de 18.10.2023.

victoria islamului în Europa fără arme, săbii sau cuceriri militare. Astfel cele 50 de milioane vor transforma Europa într-un continent musulman în câteva decade. Europa este într-o situație dificilă, la fel cum sunt și SUA.”⁵ Aceeași politică de islamizare a Europei este susținută și de Recep Erdogan, o politică delibertă a „Calului Troian”, ignorată de cei mai mulți europeni. Fostul comandant suprem al forțelor NATO din Europa, generalul american Philip Breedlove, a apreciat că fluxul de refugiați a devenit o armă folosită de Rusia împotriva Europei.⁶ Marea problemă este că aproximativ 17% din populația musulmană, inclusiv din Europa, susține acte de terorism și organizațiile teroriste: Hamas, Hezbollah, Al Qaeda etc.⁷

Realist vorbind, Uniunea Europeană nu dispune de o capacitate nelimitată de a primi refugiați. Îndemnul Papei de la Roma sunt juste doar într-o oarecare măsură. Această transformare în vocea migranților și a săracilor poate părea până la un punct în consonanță cu îndemnul din Scriptură: „Atunci, Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: ‘Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, de moșteniți Împărăția, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii. Căci am fost flămând și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete și Mi-ați dat de băut; am fost străin și am fost gol și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și ați venit să Mă vedeți; am fost în temniță și ați venit pe la Mine.’” (Matei 25:34-36). Este adevărat că Dumnezeu este avocatul văduvelor, al săracilor și al străinilor. Îndemnul: „Să nu asuprești pe străin; știți ce simte străinul, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului” (Exod 23:9) trebuie pus alături de o altă pleiadă de texte, cum ar fi: „Să le spui dar: «Dacă un om din casa lui Israel sau dintre străinii care locuiesc în mijlocul lor aduce o ardere-de-tot sau vreo altă jertfă și n-o aduce la ușa cortului întâlnirii, ca s-o aducă jertfă Domnului, omul acela să fie nimicit din poporul lui... Dacă un om din casa lui Israel sau din străinii care locuiesc în mijlocul lor mănâncă sânge de orice fel, Îmi voi întoarce Fața împotriva celui ce mănâncă sângele și-l voi nimici din mijlocul poporului său.” (Levitic 17:8-10); „Păziți dar legile și poruncile Mele și nu faceți niciuna din aceste spurcăciuni, nici băștinașul, nici străinul care locuiește în mijlocul vostru.” (Levitic 18:26); „Când va porni cortul, leviții să-l desfacă; și când se va opri cortul, leviții

5 <https://timesofmalta.com/articles/view/muammar-gaddafis-thoughts-on-islamic-victory.252750>, accesat la data de 22.10.2023.

6 Arno Tausch, „Jewish Political Studies Review”, Vol. 30, No. 1/2 (2019), p. 70.

7 *Ibidem*, p.72.

să-l întindă, iar străinul care se va apropia de el să fie pedepsit cu moartea.” (Numeri 1:51). Privilegiile vin la pachet cu obligațiile. Privilegiul de a trăi într-o țară democrată nu poate fi separat de obligația respectării legilor și culturii europene.

În Scriptură, „mulțimea pestriță” sau „adunătura aceea de tot soiul de oameni” (Exod 12:38), care a ieșit împreună cu poporul Israel din Egipt, a devenit „călcâiul lui Ahile” pentru poporul lui Dumnezeu. Cu toate că Dumnezeu a avut oameni-simbol în „mulțimea pestriță”, precum Caleb, care se integrează exemplar într-un popor și o cultură noi, devenind un exemplu de credință și de bune practici pentru întreg Israelul, „Mulțimea pestriță care a ieșit din Egipt împreună cu poporul Israel era un continuu izvor de ispite și necazuri. Cei care o compuneau mărturiseau că au renunțat la idolatrie și că se închină adevăratului Dumnezeu; dar educația din copilărie și creșterea le-au modelat obiceiurile și caracterul, și ei erau mai mult sau mai puțin stricați de idolatrie și lipsă de respect pentru Dumnezeu. Ei au fost cei mai porniți să înceapă cearta și erau primii care se plâneau și molipseau tabăra prin practicile lor idolatre și prin cântirile lor împotriva lui Dumnezeu.”⁸

Din datele statistice furnizate de Uniunea Europeană, la 1 ianuarie 2022 populația sa era de 446,7 milioane de locuitori, dintre care 23,8 milioane nu erau cetățeni europeni (5,3% din populația UE), iar 38 de milioane de locuitori erau născuți în afara granițelor Uniunii Europene (aproximativ 8,5% din populația UE). Cei mai mulți refugiați provin din: Maroc, Siria, Afganistan, Pakistan, Bangladesh, Irak, Tunisia, Maroc, Somalia, Turcia, Ucraina, India. Procentual, solicitarea de azil după continentul de origine arată în felul următor: Orientul Mijlociu - 20%; Africa - 21%; Asia - 30%; America Latină - 14%, alte țări din Europa - 14%. Cele mai multe cereri de azil depuse pentru prima dată au fost solicitate în: Germania, Franța, Spania, Austria, Italia. Doar în 2022 au pătruns ilegal pe bătrânul continent 331.400 de persoane, dintre care 148.000 de treceri pe mare și 183.400 de treceri ale frontierei terestre. Este adevărat că fără aportul migrației, populația europeană s-ar fi redus, spre exemplu, doar în 2019 cu o jumătate de milion, având în vedere sporul natural negativ - s-au născut 4,2 milioane de copii și au decedat 4,7 milioane de persoane.

8 Ellen White, *Patriarhi și Profeți*, p. 408; <https://m.egwwritings.org/ro/book/2674.1810?> accesat la data de 24.10.2023.

Concluzii

Fenomenul migraționist rezolvă aparent problema sporului negativ, deschizând multe alte cutii ale Pandorei pe bătrânul continent. Apreciem că mult mai eficiente ar fi politicile care încurajează natalitatea europeană prin intermediul mai multor stimulente așteptate de familiile tinere decât „rezolvarea” cu ajutorul migrației a sporului natural negativ și a crizei forței de muncă. „Aurea mediocritas” - „calea de mijloc este aurită” - spuneau latinii pe vremuri. Aceasta este abordarea de care Europa are nevoie. Politica porților închise nu este o soluție, după cum nici paradigma „welcome culture” nu poate fi eficientă pentru totdeauna. O migrație mult mai bine controlată, dublată de politici sociale solide de încurajare a natalității europene, pot reprezenta începutul (re)consolidării identității Europei.

Bibliografie

- *Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene*, Titlul II, Libertățile, Articolul 11: Libertatea de exprimare și de informare. <https://fra.europa.eu/ro/eu-charter/article/11-libertatea-de-exprimare-si-de-informare>, accesat în data de 20.08.2023.
- <https://timesofmalta.com/articles/view/muammar-gaddafis-thoughts-on-islamic-victory.252750>, accesat la data de 22.10.2023.
- <https://www.contributors.ro/islamizarea-europei-paranoia-care-aduce-voturi/>, accesat în data de 20.10.2023.
- <https://worldpopulationreview.com/country-rankings/religion-by-country>, accesat la data de 18.10.2023.
- TAUSCH, Arno. „Jewish Political Studies Review”, Vol. 30, No. 1/2 (2019).
- WHITE, Ellen. *Patriarhi și Profeți*, p. 408; <https://m.egwwritings.org/ro/book/2674.1810?>, accesat la data de 24.10.2023.